

Hvilken behandling byder du
ubudne gæster?

FAKTA OG RÅD OM BRUG AF MUSEGIFT

Der er forskel på musegifte, både hvad angår konsekvenser for andre dyr, den måde musen dør på, og de krav, der stilles til dig som bruger. Her kan du læse mere om, hvilke typer af musegift, der findes på hylderne, og hvordan giften virker på mus, andre dyr og miljøet. Vores anbefaling er, at du bruger gift som en sidste udvej. Vælg den gift, der belaster miljøet mindst.

GIFT VIRKER – MEN KAN SLÅ ANDET END MUS IHJEL

Selvom giftbekæmpelse af mus er effektiv, så har den også en række ulemper. Jo mere gift der anvendes, desto større risiko er der for, at musene udvikler resistens mod midlerne. Altså at giften ikke virker længere. Hunde eller katte kan også æde giften, og er du uheldig, måske også dine børn. Det kaldes for primær forgiftning. Giften kan også sprede sig til de fugle og større dyr, der spiser mus. Det kalder man for sekundær forgiftning. Du risikerer også lugtgener fra de døde mus – ofte steder, hvor du ikke kan komme til.

Musegifte er tilladte, fordi der pt. ikke findes nogle alternativer på markedet, der kan erstatte dem. Mus er skadedyr og kan ødelægge dit hus og overføre sygdomme. Derfor er det nødvendigt, at man i nogle tilfælde bruger gift til at bekæmpe dem med. Anbefalingen er dog, at det bør være sidste udvej – når forebyggelse og fælder slår fejl. Et alternativ i forhold til at gøre det selv er, at du kontakter en professionel skadedyrsbekæmper.

MUSEGIFTE PÅ MARKEDET

Der findes et stort udvalg af gør-det-selv produkter til behandling af mindre museangreb, eksempelvis musekorn, piller, giftblokke og pasta. Produkterne kan være indkapslet i en beholder eller være i løsvægt. En indkapslet beholder kan være en lokkeboks eller en museautomat. Løsvægt kan for eksempel være løse musekorn i en pakke.

Musegifte, der er indkapslede i en beholder betyder, at giften kun er tilgængelig for musen, og at du, som bruger, ikke selv skal dosere og sprede giften. Det mindsker risikoen for spild og for at andre end musene får fat i giften.

De farligste musegifte vil fremover kun være godkendt til at blive brugt af professionelle skadedyrsbekæmpere, der er autoriserede af Natustyrelsen til at bekæmpe rotter.

DET STOF, DER DRÆBER MUSEN, VIRKER FORSKELLIGT

Det stof i musemidlet, der slår musen ihjel, kaldes for aktivstoffet. Der er to hovedtyper af aktivstoffer i musegifte, nemlig de stoffer, der går under fællesbetegnelsen antikoagulan-

ter (blodfortyndende) og så stoffet chloralose. Du finder som regel oplysningerne om aktivstoffet nederst på etiketten under overskriften indhold eller analyse.

Produkter med antikoagulanter

De fleste musegifte på markedet indeholder antikoagulanter. I Danmark bruger man følgende antikoagulanter: bromadiolon, brodifacoum, difenacoum, flocoumafen og difethialon. Musegifte med difethialon kan dog ikke købes af privatpersoner. Giften fører til at musen efter 4-5 dage dør af indre blødninger. Giftstofferne bliver længe i musen og kan derfor overføres til eksempelvis ugle og pattedyr i naturen, når de spiser den døde mus. Musegiften virker på samme måde på mennesker og større dyr som på musen.

Produkter med chloralose

Den anden type af produkter på markedet indeholder et stof, der hedder chloralose. Mus, der har ædt giften, bliver bedøvet og dør så af kulde. Chloralose udgør ikke samme risiko for eksempelvis ugle og rovpattedyr som antikoagulanter. Chloralose er dog giftigt for fugle og organismer i vand. Stoffet er mest effektivt under en temperatur på 16 grader.

ANBEFALING: KØB AF MUSEGIFT

Vælg produkter med chloralose

Chloralose forsvinder hurtigt ud af kroppen på musen og overføres derfor ikke til de større dyr, der spiser mus. Stoffet er dog giftigt for fugle og organismer i vand, så følg brugsanvisningen nøje. Undgå produkter med stofferne bromadiolon, brodifacoum, difenacoum og flocoumafen.

Køb musegifte, der er indkapslet i en beholder

Det kan være en museautomat, lokkeboks eller en musegiftboks, hvor foderstation og gift er samlet.

NÅR DU LÆGGER MUSEGIFT UD

For at nedsætte risikoen for at giften bliver spredt, og for at mennesker og andre dyr ikke skal komme i kontakt med den, er det vigtigt, at du udlægger giften på en forsvarlig måde. På etiketten kan du se anvisninger til sikker og korrekt brug, ligesom du kan forhindre spredning ved at bruge foderstationer og gifte, der er indkapslet i en beholder.

BRUG FODERSTATIONER

Foderstationer har huller i begge ender, som giver musene adgang til et kammer inde i stationen, hvor giften er placeret. Herinde kan musene uforstyrret æde af giften. Gift og foderstation kan også købes sammen – en såkaldt musegiftboks.

ANBEFALING: BRUG AF MUSEGIFT

Læs etiketten – og følg brugsanvisningen

Etiketter kan se meget forskellige ud, men de skal indeholde oplysninger om indholdsstoffer samt korrekt og sikker brug. Pas på at dine børn og husdyr ikke får fat på giften eller den forgiftede mus.

Udlæg ALTID giften på en måde, så den ikke er tilgængelig for andre end musene.

Læg giften i foderstationer af plast-, metal- eller træ. Køb eventuelt gift og foderstation sammen – en såkaldt musegiftboks.

NÅR MUSEN ER DØD

Døde mus skal samles op med det samme. Musene kan have så store giftmængder i sig, at de kan være til fare for andre dyr. Du kan læse på etiketten, hvad du skal gøre med den døde mus. Hvis den forgiftede mus har lagt sig til at dø inden døre, kan den være svært at finde. Den gemmer sig ofte steder, hvor det er svært at komme til. Bag paneler, under gulvbrædder eller i hulmuren. Den kan tørre ud på nogle uger, men der kan også stinke af rådden mus i ugevis.

ANBEFALING: NÅR MUSEN ER DØD

Fjern døde forgiftede mus

Saml døde mus op med det samme. Ellers kan de blive ædt af rovfugle, ugle og små rovpattedyr. Musene kan have så store giftmængder i sig, at de kan være til fare for andre dyr.

Se på etiketten til giften, om du kan smide musen i skraldespanden, eller om du skal smide den ud som farligt affald.

MISTANKE OM FORGIFTNING

Har du mistanke om forgiftning, skal du straks kontakte læge eller dyrlæge. Medbring etiketten på midlet. Hvis du har brugt et middel med antikoagulanter er symptomerne følgende: Træthed, appetitløshed og øget tendens til blødninger. Du skal sige til lægen eller dyrlægen, at musegiften indeholder et blodfortyndende (antikoagulerende) kemisk stof og at K1-vitamin kan bruges som modgift.

LÆS MERE OM FÆLDER, TEGN PÅ MUS OG DE FORSKELLIGE TYPER AF MUS PÅ WWW.HUSUDENMUS.DK.